

A Magyar Köztársaság nevében!

A Fővárosi Ítéltábla a személyesen eljáró felperes neve (.....) felperesnek - a dr. Fendrik Zsolt ügyvéd (.....) által képviselt, alperes neve (.....) alperes ellen - védjegybitorlás megállapítása és jogkövetkezményeinek alkalmazása iránt indított perében a Fővárosi Bíróság 2008. január 4. napján kelt, 1.P.21.570/2007/8. számú ítélete ellen az alperes részéről 9. sorszám alatt előterjesztett fellebbezése folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az elsőfokú bíróság ítéletében megállapította, hogy az alperes 2005. júliusától azzal, hogy a reklámozás és az üzleti levelezése során az info@piroska.hu <mailto:info@piroska.hu> e-mail címet, illetve a reklámozás és a szolgáltatás felajánlása során a www.piroska.hu <http://www.piroska.hu> domain nevet használja, bitorolja a felperes lajstromszámú védjegyét. Kötelezte az alperest a védjegybitorló magatartás abbahagyására és eltiltotta a további jogsértéstől. Kötelezte az alperest, hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 21.810 Ft perköltséget. Rendelkezett arról, hogy a felperes illetékfeljegyzési joga folytán le nem rótt 21.000 Ft illetéket az alperes köteles megtéríteni az államnak külön felhívásra az ott jelzett módon és időben.

A megállapított tényállás szerint a felperes a jogosultja az-i elsőbbségű, lajstromszámú „PIROSKA” szóvédjegynek, amely a 42. osztályba sorolt „utazási iroda” szolgáltatásra áll oltalom alatt. Az alperes cégnevében 1997. január 13. óta használja a „Piroska” szót és 1999. március 23. óta jogosultja a „piroska.hu” domain névnek, amellyel elérhető honlapján családi wellness és gyógy-szálloda

szolgáltatásait ajánlja, illetőleg reklámozza. A honlapján az „info@piroska.hu” email címét is feltünteti.

Az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes hiteles lajstromkivonattal igazolta, hogy jogosultja a perbeli védjegynek.

A védjegyek és a földrajzi árujelzők oltalmáról szóló 1997. évi XI. törvény (Vt.) 12. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján vizsgálta a védjegy és az alperes által használt megjelölés összetéveszthetőségét. Ennek során megállapította, hogy a „PIROSCHKA” védjegyszóval az alperes által használt megjelölés nagymértékben hasonló. A védjegyszónál alkalmazott piros színt és speciális írásmódot nem találta alkalmasnak arra, hogy a szóelem dominanciája és a kiejtésbeli azonosság mellett kellő eltérést biztosítson az alperes által a domain névben és az e-mail címben használt „piroska” szótól. Erre figyelemmel megállapította, hogy a megjelölés és a felperesi védjegyszó összetéveszthetőségének veszélye fennáll.

Az alperes által nyújtott „vendéglátás és szállásadás” szolgáltatás, valamint a védjegy árujegyzékének a 42. osztályba sorolt „utazási iroda működtetése” szolgáltatást is nagymértékben hasonlóknak találta, függetlenül attól, hogy az alperesi szolgáltatás a Nizzai Megállapodás szerinti osztályozási rendszerben a 43. osztályba sorolható. Kifejtette, hogy önmagában az a körülmény, hogy az áruk, illetőleg szolgáltatások osztályozása alapján az alperes által nyújtott szolgáltatás a védjegy szerinti szolgáltatástól eltérő osztályba nyerne besorolást, még nem zárja ki e tevékenységek hasonlóságát. Az utazási iroda működtetése gyűjtőfogalom, amelybe valamennyi, a vendéglátással, szállásadással, utazásszervezéssel, járműkölcsonzással kapcsolatos szolgáltatás, illetve azok közvetítése is beletartozik. Ezekhez az alperes által nyújtott szolgáltatások közel állnak, valamely szolgáltatásnak a közvetítése ugyanis ahhoz a szolgáltatáshoz kapcsolódik, amelynek közvetítését megcélozza.

Annak az alperesi védekezésnek, hogy a felperes később regisztráltatta a domain nevét, a perbeli jogvita elbírálása szempontjából nem tulajdonított jelentőséget.

Miután az alperes a megjelölés Vt. 12. §-a (3) bekezdésének c) és e) pontjaiban tiltott használatának tényét nem vitatta, a Vt. 27. §-a (2) bekezdésének a) és b) pontjai alapján alkalmazta a keresetben kért jogkövetkezményeket.

Az alperes fellebbezésében az ítélet megváltoztatását és a kereset elutasítását kérte.

Vitatta az általa használt megjelölés és a védjegy összetéveszthetőségét. Álláspontja szerint a két karakter eltérés a domain nevek körében releváns eltérést jelent.

A szolgáltatások hasonlóságát vitatva azzal érvelt, hogy a védjegy szerinti szolgáltatás nem vonatkozik az általa nyújtott vendéglátás és szállásadás

tevékenységre. Hivatkozott arra is, hogy a felperes saját honlapján - többek között - magánszállások közvetítését és ingatlanközvetítést nyújt. Vitatta, hogy az utazási iroda működtetése körébe beletartozik valamennyi vendéglátással, szállásadással kapcsolatos szolgáltatás. Álláspontja szerint az ítélet indokolása összemosta a szolgáltatásközvetítői tevékenységet a tényleges szolgáltatással.

A Vt. 15. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján hivatkozott arra is, hogy saját nevének használatától nem tiltható el.

A felperes az ítélet helybenhagyását kérte annak helyes indokai alapján.

Az alperesnek a saját névhasználatára vonatkozó érvelése kapcsán hivatkozott a jogszabályhely (2) bekezdésére, miszerint saját nevére csak természetes személy hivatkozhat.

A fellebbezés nem alapos.

Az elsőfokú bíróság érdemben megalapozott döntést hozott és azt helytállóan indokolta meg, amellyel a másodfokú bíróság is egyetért.

A fellebbezésben említettek kapcsán a másodfokú bíróság a következőket emeli ki.

Az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg a Vt. 12. §-a (2) bekezdésének b) pontja alapján, hogy az alperes által gazdasági tevékenység körében használt megjelölés „info@piroska.hu <mailto:info@piroska.hu>” e-mail címet és a „piroska.hu <http://www.piroska.hu>” domain nevet a fogyasztók összetéveszthetik a „PIROSKA” védjeggyel a megjelölés és a védjegy hasonlósága, valamint az érintett szolgáltatások hasonlósága miatt. A fellebbezésben hivatkozott két betű eltérés csupán a domain név regisztrációja során bír jelentőséggel, az alperesi megjelölés és a védjegyszó nagyfokú hasonlóságán nem változtat.

Nem osztotta a másodfokú bíróság az összevetett szolgáltatások hasonlóságát vitató fellebbezési álláspontot sem. A védjegybitorlás megítélése szempontjából nem annak van jelentősége, hogy a felperes a védjegyet ténylegesen milyen szolgáltatásokra használja, hanem annak, hogy a védjegy árujegyzékében szereplő szolgáltatásokkal az alperes által nyújtott szolgáltatások azonosak vagy hasonlók-e. Nem tévedett az elsőfokú bíróság akkor, amikor azt állapította meg, hogy a védjegy árujegyzékében szereplő „utazási iroda működtetése” szolgáltatás védjegyjogilag hasonló az alperes által nyújtott „vendéglátás, szállásadás” szolgáltatással. A ténylegesen nyújtott és az azt közvetítő szolgáltatást azonos piaci szegmensben, azonos fogyasztói réteg veszi igénybe, ezért a szolgáltatásokat igénybe vevők okkal feltételezhetik, hogy az alperesi vendéglátóipari szolgáltatás az utazási iroda működtetésére oltalom alatt álló védjegyjogosult tevékenységéhez kapcsolódik.

Megalapozatlanul hivatkozott az alperes a saját nevének jogszerű használatára a Vt. 15. §-a (1) bekezdésének a) pontja alapján, amely szerint a védjegyoltalom alapján a védjegyjogosult nem tilthat el mást attól, hogy gazdasági tevékenysége

körében - az üzleti tisztesség követelményeivel összhangban - használja a saját nevét vagy címét. A Vt. 15. §-ának (2) bekezdése értelmében ugyanis az (1) bekezdés a) pontja alapján a védjegyjogosulttal szemben csak természetes személy hivatkozhat a saját nevére vagy címére. Az alperes, mint jogi személy tehát a védjegyoltalom e korlátjára alappal nem hivatkozhat.

A kifejtettekre figyelemmel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. §-ának (2) bekezdése alapján - lényegében helyes indokainál fogva - helybenhagyta.

A felperes személyesen járt el, költsége nem merült fel, ezért a másodfokú bíróság a perköltségről nem rendelkezett.

Budapest, 2008. május 29.

Dr. Lesenyi Terézia s.k.
a tanács elnöke

Dr. Kovács Zsuzsanna s.k.
előadó bíró

. Mohácsy Zsuzsanna s.k.
bíró

A kiadmány hitelül:
bírósaí ügylntéző